— uložit Řecké republice povinnost zaplatit navrhované penále ve výši EUR 23 753,25 za každý den prodlení s plněním povinností vyplývajících z rozsudku vydaného ve věci C-149/14, počínaje dnem vyhlášení rozsudku ve výše uvedené věci až do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku vydaného v téže věci;

— uložit Řecké republice povinnost zaplatit denní paušální částku ve výši EUR 2 639,25 ode dne vyhlášení rozsudku ve věci C-149/14 až do dne vyhlášení rozsudku v této věci, anebo do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku ve věci C-149/14, pokud k tomu dojde dříve a za předpokladu, že výše uvedená částka není vyšší, uložit minimální paušální částku ve výši EUR 1 310 000;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Na základě čl. 260 odst. 1 SFEU je Řecká republika povinna přijmout opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ve věci C-149/14. Řecká republika nicméně nepřijala všechna opatření nezbytná pro naplnění výroku uvedeného rozsudku. Konkrétně Řecká republika nestanovila akční programy ve vztahu k ohroženým oblastem, které se vyznačují výskytem podzemních nebo povrchových vod, jež jsou znečištěny dusičnany ze zemědělských zdrojů. Komise se proto rozhodla podat žalobu k Soudnímu dvoru.

2. Komise se svou žalobou domáhá, aby Soudní dvůr uložil Řecké republice povinnost zaplatit denní paušální částku ve výši EUR 2 639,25. Výše paušální částky a penále byla vypočítána s přihlédnutím k závažnosti a délce trvání neplnění povinnosti, jakož i odrazujícímu účinku, v závislosti na finanční kapacitě tohoto členského státu.

([1]) EU:C:2015:264.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Torino (Itálie) dne 11. dubna 2019 — Techbau SpA v. Azienda Sanitaria Locale AL

(Věc C-299/19)

(2019/C 213/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Torino

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Techbau SpA

Žalovaná: Azienda Sanitaria Locale AL

Předběžná otázka

Brání čl. 2 odst. 1 směrnice 2000/35/ES [1] takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 2 odst. 1 písm. a) legislativního nařízení č. 231 ze dne 9. října 2002, který vylučuje z pojmu „obchodní transakce" — který je chápán jako smlouvy, které „vedou, výlučně nebo převážně, k dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu" — a tedy z vlastní oblasti působnosti smlouvu o dílo, bez ohledu na to, zda veřejnoprávní nebo soukromoprávní, a zejména veřejnou zakázku na stavební práce ve smyslu směrnice 93/37/EHS [2]?

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 200, 8.8.2000, s. 35).

[2] Směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54).

Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-305/19)

(2019/C 213/16)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, K. Talabér-Ritz, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika

Návrhové žádání žalobkyně

— určit, že tím, že Česká republika nezajistila, aby v budovách s celkovou užitnou podlahovou plochou větší než 500m², pro které byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 12 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU [1] ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov, a které jsou často navštěvovány veřejností, byly vystaveny certifikáty energetické náročnosti, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 této směrnice;

— uložit České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Článek 13 odst. 2 Směrnice 2010/31/EU ukládá povinnost vystavovat certifikát energetické náročnosti, vydaný v souladu s článkem čl. 12 odst. 1 Směrnice, v případech, kdy budovu s užitnou podlahovou plochou větší 500 m² často navštěvuje veřejnost.